

Fotografiske forvandlinger

Morten Funders digitale fotografier sætter uvilkårligt tanker i gang om, hvad natur og kunst egentlig er for nogle størrelser.

Traditionelle landskabsfotografier forestiller i det store og hele, hvad de giver sig ud for: et stykke natur fastfrosset i et splitsekund, sådan som det ser ud i virkeligheden. Et landskabsmaleri vil derimod altid være en subjektiv gengivelse af motivet på et fladt todimensionalt lærred med det naturalistisk objektive billede i den ene ende af spektret og et mere eller mindre abstrakt maleri i den anden. For nu et sætte nogle navne på: fra en J. Th. Lundbyes guldaldermalerier fra Arresøegnen til en Svend Engelunds geometrisk opbyggede Vrå-landskaber.

Morten Funders fotokunst befinder sig nærmest midt i spektret. Vi kan genkende naturens fænomener: skoven, markerne, bjerge, blomster, floder og den evigt omskiftelige himmel. Vi kan lynhurtigt også se, at Morten Funder har stykket mange fænomener sammen i ét og samme billede. Det er kort og godt fotocollager, vi har med at gøre. Motiver, der via computerens fotobehandlingsteknikker sættes sammen til det ønskede resultat er nået. Lidt ligesom hiphop-musikken, hvor flere melodier samples sammen til ét nummer.

Resultatet er usædvanligt smukt. Morten Funders fotografier har noget drømmeagtigt over sig. Som i drømme genkender vi konkrete steder og landskaber, men det hele er revet ud af konteksten i en magisk verden, hvor alt kan ske. Tid og sted er ikke længere logisk bygget op.

Med sin collageteknik arbejder Morten Funder næsten som en maler. Det naturalistiske billede brydes op til fordel for rene kompositoriske og farvemæssige overvejelser. Hér tilføjes sneen stærkt cyklamenfarvede felter, og lysende violette toner pryder himlens skyer, dér forvandles en fugl til rene topasblå toner, og trækronerne bliver så smaragdgrønne, at man ikke finder magen til i selv den mest tropiske regnskov. Ligesom i H.C. Andersens eventyr er det som om, at en anden verden åbner sig op i stedet for den, vi med vores voksenfornuft har vænnet os til. En barnets verden fuld af nysgerrighed og forundring over store og små fænomener.

Det er ikke tilfældigt, at ét af Morten Funders billeder hedder "Metamorfose". Ved hjælp af den mest kunstige af alle fotografiske teknikker, det digitale computerbehandlede fotografi, er det lykkedes ham at genskabe naturen. Ikke som den rent objektivt ser ud, men som den *kunne* se ud, hvis evolutionen på jorden havde taget sig anderledes ud, eller som man måske finder den et andet sted på en anden planet i det uendelige univers. Det er jo præcis det, kunsten kan: at skabe noget som netop ved at være kunstigt, at være kunst, på magisk vis kommer til at ligne naturen selv.

Af Tom Jørgensen, kunstanmelder på Jyllands Posten, redaktør af Kunstavisen